16:e södagen e tref 20260920
Samlande rubrik: Döden och livet

Mark 5:35-43 Dagens evangelietext utspelar sig vid Genesarets sjö, sannolikt i Kafarnaum eller dess närhet. Berättelsen om Jairos dotter börjar några verser tidigare. För att få ett sammanhang, tar vi del av dess början:

Mark 5:21 När Jesus hade farit tillbaka till andra sidan sjön samlades mycket folk omkring honom. Medan han var där vid sjön 22 kom det dit en synagogföreståndare vid namn Jairos. Då han såg Jesus kastade han sig för hans fötter 23 och bad enträget: »Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet.« 24 Och Jesus gick med honom.

Under vandringen till Jairos hem, kommer en kvinna som har blödningar och rör vid Jesu mantel. Hon blir botad genom Jesu bekräftande ord, vi läser följande:

*34 Han sade till henne: »Min dotter, din tro har hjälpt dig. Gå i frid. Du **är** botad från ditt onda.«*

Nu är vi framme vid söndagens evangelietext som lyder så här:

35 Medan han ännu talade kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: »Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre.« 36 Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: »Var inte rädd, tro bara.« 37 Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med, 38 och de gick hem till föreståndaren. Där såg han upprörda människor som grät och klagade högt. 39 Han gick in till dem och sade: »Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover.« 40 Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. 41 Så tog han barnets hand och sade: »Talita koum!« (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!). 42 Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning, 43 men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.

Jairos befinner sig i en situation där varje minut räknas. Hans lilla dotter ligger för döden. Han söker upp Jesus, kastar sig för hans fötter och ber: *»Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet.«*

Då går Jesus med honom.

Vi kan föreställa oss Jairos lättnad. Jesus har hört hans bön och är nu på väg hem till hans döende dotter. Men så händer något. Jesus stannar!
En kvinna som lidit av blödningar i tolv år har rört vid hans mantel. Jesus frågar vem som rörde vid honom och börjar tala med kvinnan. Hon får höra orden: *»Min dotter,* ***din tro har hjälpt dig****. Gå i frid.«*
För kvinnan måste detta ha varit ett underbart ögonblick. Men hur upplevde Jairos det?
Hans egen dotter ligger döende. Varje minut är dyrbar. Jesus vet varför de är på väg. Ändå stannar han!
Samtidigt som Jesus talar med kvinnan, kommer det bud från Jairos hem: *»Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre.«*
Jesus kom för sent – åtminstone mänskligt sett.
Kanske känner vi igen situationen. Vi har bett Gud om hjälp. Vi har väntat och hoppats. Men ingenting tycks hända. Till sist inträffar just det som vi bad att Gud skulle förhindra. **Vad händer då med vår tro?**
Lägg märke till att Jesus inte säger till Jairos: »Var inte rädd, tro bara« medan flickan fortfarande lever. **Han säger det efter dödsbudet.**
Allt som Jairos fruktade har alltså inträffat, men Jesus fortsätter ändå vägen hem till honom.
När de kommer fram möts de av gråt och klagan. För människorna i huset är allt avslutat. När Jesus säger att flickan sover skrattar de åt honom. Jesus ignorerar deras skratt, går in till barnet, tar hennes hand och säger: *Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!* Och **flickan ställer sig upp!**
Evangeliet lovar inte att Gud alltid skall ge oss det under vi ber om. Också troende människor drabbas av sjukdom, sorg och död. Däremot säger berättelsen något avgörande om Jesus: När människorna säger: »Nu är det för sent«, betyder det inte att Jesus har övergett oss. Jairos tro sattes på sitt yttersta prov när allt mänskligt hopp var borta. Då fick han hålla fast vid Jesu ord: *»Var inte rädd, tro bara.«*
Och för oss - som en dag själva skall möta döden - finns samma hopp. Jesus säger: *»Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör.«* Jesus säger detta till Marta strax innan han uppväcker hennes bror Lasaros, som legat död i fyra dagar. Vi hörde om detta i förra veckans evangelium. Du och jag kan förundras över Bibelns texter, men vi ställs också ideligen inför ett beslut: Vill jag sätta mitt hopp till Jesus och tro på vad han säger – eller vill jag avvisa det hopp han erbjuder?